

Kvindekamp: Rul de nyliberale reformer tilbage

Af Dorte Grenaa

Oktober Forlag

Kvindekamp: Rul de nyliberale reformer tilbage

Tidligere udkommet i pjeceserien:

Danmarks og EU's militarisering
2013

Kvindekamp: rul de nyliberale reformer tilbage

Forfatter: Dorte Grenaa

Marts 2014

Eget tryk Oktober Forlag

ISBN 9788790609085

www.kpnet.dk, www.kpnet.dk/blogs,

<https://www.facebook.com/KPnetavisen>

INDHOLD

Sammen ruller vi fremtiden ud, 8. marts 2014	s.8
Retten til en selvstændig indkomst, 12 februar 2014	s.10
Miss Perfekt, 8.marts 2013	s.13
Det er os - Underdanmark - der har visionerne - os der har drømmene	s.16
<i>Tale ved demonstrationen 'Vi tager Danmark tilbage - Afskaf SRSF' på Rådhuspladsen, København, 1. oktober 2013</i>	
Social tsunami reformbølge i gang, 12.feb.2013	s.20
Seks timers arbejdsdag, 8. marts 2013	s. 23
Ligelønnen, der forsvandt, 1.november 2012	s.26
Nul-tolerance overfor uligeløn og lavtløn, 8. marts 2008	s.32
<i>Indlæg på konferencen "Ligeløn NU",</i>	
Sundhedsfarlig sygedagpengereform, 10 december 2013 .s.36	
Flueben vigtigere end mennesker 12.december 2013	s.40
Reform slår kun på dem der ligger ned, 28.november 2013 s.43	
Working Poor i "Nyttejob", 21 marts 2013	s.48
Beskæftigelsesministeren og Jesus, 21.december 2013	s.52
Sygedagp.reform øger handel med syge, 12.dec. 2013	s.55
Unge lever i et workfare system, 30 november 2013	s58

Forord

Da befolkningen i Paris forud for Den Franske Revolution sultede og krævede brød, lød det berømte citat fra dronning Marie Antoinette:

"Hvis de ingen brød har, hvorfor spiser de så ikke kager?"

I dagens Danmark lyder det fra politikerne fra både blå og rød blok: *"Hvis folk ingen penge har, hvorfor tager de så ikke et arbejde?"*

Med denne pjece sættes fokus på et af de store spørgsmål i kvindekampen og i den sociale bevægelse i dag – nemlig de rød/blå regeringers og EU's nyliberale reformfelttog mod alle dem, der har de færreste muligheder.

Reformerne rammer ikke kun kvinder. Men kvinderne udgør en meget stor gruppe af de lavtlønnede, arbejdsløse, langtidssyge, fleksjobbere, kontanthjælpsmodtagere, og hvem der ellers bliver sparket til at regeringen.

De nyliberale reformer udgør et af hovedspørgsmålene i kvindekampen i dag. Ikke mindst er spørgsmålet om retten til en selvstændig indkomst af central betydning. Den gensidige forsørgerpligt for samlevende som gifte er med til at bombe kvinderne stilling tilbage til fortiden.

For en ny generation af unge piger og kvinder betyder det, at de skal finde vej i en meget usikker fremtid.

I pjecen er samlet en række taler, artikler og indlæg af Dorte Grenaa, der har været aktiv i kampen for kvindernes ligestilling og frigørelse siden 1970'erne, bl.a. som forkvinde for Kvindefronten.

De behandler forskellige sider af kvindernes forhold og vilkår i dag: Den fortsatte uligeløn og ligelønskampen; kravet om ret til fuldtidsarbejde og 6 timers arbejdsdag; samt kampen imod et reaktionært kvindesyn.

Det er vores håb, at pjecen kan bruges i arbejdet med at opbygge en fælles kæmpende bevægelse nedefra for en værdig fremtid.

Oktober Forlag

Sammen ruller vi fremtiden ud

Regeringens asociale reformer skubber kvinderne tilbage
til fortiden

8. marts 2014

For retten til en selvstændig indtægt

En almindelig familie i dag kræver 2 indkomster. Ligeværdighed i ægteskab eller forhold kræver 2 selvstændige indtægter. I dag mister selv arbejdsløse unge kvinder på barsel kontanthjælpen, hvis de har en kæreste.

Skrot den gensidige forsørgerpligt – både for gifte og
samlevende !

Væk med kontanthjælpsreformen, sygedagpengereformen,
førtidspensions- og dagpengereformen.

Rul alle de asociale nyliberale reformer tilbage.

Reel ligeløn nu. Markant lønstigning på lavtlønsområdet.

Det er 4 år siden tusindvis af kvinder gik på gaden for kravet om
ligeløn til kvinder. Der er brug for lønkroner på hele
lavtlønsområdet i stedet for snak og statistikker.

Økonomisk diskriminering af kvinder på løn, livsindkomst og
pension må stoppes

Fuld dækning for prisstigninger på offentlige sociale og
pensions-ydelser.

6 timers arbejdsdag

Nedsæt arbejdstiden til 6 timer med fuld lønkomensation. Det
vil give flere jobs, mindre stress og mulighed for at få arbejde og
børn til at hænge sammen.

Ret til fuldtidsjob. Væk med tvangsarbejde, nyttejob og social dumping.

Ret til at leve og skabe et meningsfuldt liv – for os og for vores børn

Nej til diskriminering og ideologisk undertrykkelse – vi har brug for hinanden uanset størrelse, farve, alder eller køn.

Danmark ud af EU

EU dikterer en nyliberalistisk krisepolitik, der har voldsomme sociale konsekvenser for store dele af befolkningerne i EU – ikke mindst kvinderne. I stadig flere EU lande bliver kvinders ret til abort nægtet og afskaffet.

Støt Folkebevægelsen mod EU.
Stem nej til EU's patentdomstol den 25. maj.

Nej til militarisering og dansk krigsdeltagelse

Nej til kvindeundertrykkelse og diskriminerende kvindebilleder

Solidaritet med kvindernes kamp for lighed, frihed, fred og sociale fremskridt i hele verden

Arbejderpartiet Kommunisterne APK, Kvindeudvalget

Retten til en selvstændig indkomst

8.marts 2014

Den nuværende regering har angrebet et af de mest fundamentale spørgsmål i kvindernes fremskridt herhjemme - nemlig retten til en selvstændig indkomst. Dermed skubber regeringen kvinderne tilbage til fortiden. Til dengang kvinder var hjemmegående husmødre og blev forsørget af deres mænd.

Den nye kontanthjælpsreform slår det sidste søm i en veltilrettelagt kædereaktion med indførelsen af gensidig forsørgerpligt for folk over 25 år, der bor sammen, eller er kærester eller for gode venner. Og med det hug falder tusindvis af familiers eksistens fra hinanden.

Rækkefølgen af regeringens asociale reformer var tilrettelagt efter salami metoden: *"Vi tager en luns af gangen, så der kun bliver skallen tilbage".*

De øvrige reformer – dagpenge, sygedagpenge, førtidspension – smed folk over på kontanthjælp, hvilket er slemt nok. Nu ryger alle, der ikke kan bevise de er enlige, ud af kontanthjælpen. Og det var regeringens skjulte plan fra start af. Kynisk tilrettelagt og kynisk udført.

Stå uden egen indtægt: Må gøre sig afhængig af andre personer bare for at få mad til sig selv og sine børn! Det har

været kvindernes mareridt herhjemme gennem generationer og generationer og årsag til megen ydmygelse, vold og nedværdigelse.

Gensidig forsørgerpligt i ægteskabet stammer tilbage fra 1922, hvor størstedelen af kvinderne var hjemmegående husmødre uden egen indtægt.

Dengang kunne man forsørge en familie på en indtægt, men nu kræver det to indtægter. Og i dag er familiebegrebet helt anderledes, langt mere skiftende og komplekst end blot gift eller ugift.

I dag snart 100 år efter familiens forsørgerpligt er kvinderne på arbejdsmarkedet som selvstændige personer.

Midt i forrige århundrede, da det store flertal af kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, fik vi rettigheder til selvstændige sociale ydelser, hvis arbejdsløshed eller sygdom ramte.

Dem har regeringen lige fjernet – nu har vi endelig fået ligestillet gifte og ugifte, siger beskæftigelsesminister Mette Frederiksen.

Bliver du arbejdsløs eller syg, går der ikke lang tid nu, før du ryger over på kontanthjælp.

Men hvis du er gift, og din mand har indkomst, skal han forsørge dig. Og hvis du er samlevende, skal din kæreste forsøge dig. Du skal leve af "kærestepenge". Du har ingen indkomst selv.

Hvad gør det ved jeres forhold, dit liv og din selvopfattelse? For slet ikke at tale om hvad det gør ved børn.

Og hvad sker der i et samfund, hvor man som ung skal skjule, man har en kæreste, hvis man ikke vil risikere, han skal forsørge en? Eller som folkepensionist ikke vil risikere, at man skal køres gennem kriminaliserings-inkquisitionen for at have en god ven? Hvor vi skal angive hinanden, og staten dlyneløfte.

Det er ikke en spareøvelse, men god socialdemokratisk politik, forsikrede beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, da kontanthjælpsreformen blev vedtaget. Og vi tror hende gerne på den sidste del af hendes udtalelse. Sådan er toptunet nyliberal EU unions socialdemokratisk politik i dag.

Kvindefrigørelse og fremskridt for kvinder er i regeringens optik blevet til en floskel, der skal dække over krige og invasioner ude i verden. Mens man samtidig herhjemme voldtager kvindernes selvstændige økonomiske placering i samfundet, ved at fjerne retten til en selvstændig indkomst.

I øjeblikket vokser en bevægelse frem mod hele denne nyliberale reformpolitik og dens katastrofer. Mange nye grupper, protester, demonstrationer ser dagens lys.

Det er i høj grad også et kvindespørgsmål og det er derfor oplagt at bruge 8.marts, Kvindernes Internationale Kampdag, som en del af at opbygge en stærk fælles kæmpende bevægelse nedefra.

En bevægelse hvor vi sammen kan rulle fremtiden ud.

Miss Perfekt

8. marts 2013

Hvad kan Kvindernes Internationale kampdag 8.marts bruges til af den moderne perfekte kvinde i dag?

Hende du ved nok, hvor uddannelses- og karriere strategien bare kører, og som samtidig har 3 perfekte aktive børn. Hende, der er supertynd i det rigtige tøj. Hende, der nemt når at lave det sundeste mad og de hotteste kager i sit trendy køkken i landlige romantiske omgivelser, og bagefter lige snupper en gang pro-aktiv løbetræning, spa og lækker sex.

Hende de alle snakker om. Men hånden på hjertet: Hende ingen rigtig har mødt. Hende, Miss Perfekt!

Hun ser så dejlig ud på det korrekte genbrugspapir . . . og hvem har ikke lyst til at lade drømmene om det gode liv få lidt luft at flyve på ind imellem?

Den perfekte kvinde, mor, arbejdskraft, hustru, kæreste, elskerinde, veninde, datter, samfundborger

Puuh, nu bliver det allerede lidt mareridtsagtigt at skulle leve op til alt det.

For Miss Perfekt er skabt som vores dårlige samvittighed. Skabt som den indpisker, der skal trække os ned, og som får os til at tro, at hvis vi bare bruger lidt mere af vores tid, lidt flere af de penge vi ikke har - så lykkes det.

Og når det så alligevel ikke lykkes, kan vi punke os selv med, at det er vores eget ansvar og egen skyld. ”*Jeg er heller ikke god*”

nok til..."

En måde at tænke på og en måde at anskue verden på, som vi konstant opdrages til at tro på. Den samfundsskabte individuelle skyld i det dårlige liv – eller den manglede succes.

I tidligere generationers kvindeliv har Miss Perfekt set anderledes ud. I 50'erne før det store flertal af kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, var hun den pastelfarvede hjemmegående husmor.

En udgave vi for øvrigt har set dukke op igen her under krisen. Hun kan skifte og have mange ansigter, men formålet er altid det samme – vi skal tro på de "perfekte" idealer.

Vi skal tro på, at det er vores egen skyld, når vi ikke indfrier dem, løsrevet fra de sociale og økonomiske forhold, vi lever under.

Dem skal vi slet ikke tænke på og slet ikke tænke på, at vi kunne forandre dem.

For at det skal virke på trods af vores egne erfaringer oplæres (indoktrineres) vi allerede fra helt små piger.

Se bare på legetøjsreklamerne: Stort set det eneste du kan købe i legetøjskæder til piger er køkkenting, strygejern, hairdresser og pink plastik- og diverse prinsesseting. For hvert år strammes der på indkøbs-skruen. Kapitalismens onde mareridt.

Dagens tilbud er at man individuelt kan skabe sin perfekte verden virtuelt på de asociale medier og i cyberspace.

Heldigvis behøver livet ikke at være perfekt for at være vidunderligt. Verden er fuld af levende, skabende og kæmpende mennesker – i alle størrelser, farver og aldre. Fuld af kvinder,

der selv vil sætte dagsordenen for, hvordan de vil leve deres liv og skabe en verden med plads til fred og social retfærdighed.

For at kunne klare sig i fremtidens samfund må man tage det bedste fra fortiden med sig. En af de stærkeste erfaringer i generationer af kvindernes kamp og udvikling er, at man ikke står alene, men ved at gå sammen med andre kvinder kan forandringerne udfolde sig.

Kvinder i dag har rødderne dybt plantet i en kvindehistorie med stærke kvindeorganisationer, fagforeninger, der har spillet en stor rolle for de forandringer og muligheder, de har opnået.

Men hvordan organisere vi kvindespørgsmålet i dag? Ikke mindst blandt de unge kvinder, der ikke bare kan overtage deres mødres erfaringer med hvilken form, det skal tage.

Blandt de unge og yngre kvinder ses to forskellige udviklingstendenser. Der er langt flere kvinder, der får en mellem lang uddannelse, og for første gang er kvinder bedre uddannet end mænd. Samtidig er der en hurtig voksende gruppe af 16-29-årige piger, der hverken får uddannelse eller job. Stadig flere registreres ikke engang som arbejdsløse, men er bare dumpet ud af de officielle statistikker.

Men hvad enten man er i den ene eller den anden gruppe: Det handler om retten til arbejde, til både arbejde og børn, til at kunne forsørge sig selv og sine børn; det handler om retten til uddannelse og ligeløn, til fred og solidaritet.

Det handler om at få sat spotlight på, at kvindernes stilling i dagens classesamfund går den forkerte vej for størstedelen af kvinderne.

8.marts kan bruges til at stille spørgsmålet, hvordan vi kommer videre, og sammen finde svarere.

Det er os - Underdanmark - der har visionerne - os der har drømmene

*Tale ved demonstrationen 'Vi tager Danmark tilbage -
Afskaf SRSF' 2013*

Tak for invitationen til at komme og tale. Man kan kun blive glad over en demo som denne, hvis grundlag kræver Danmark og magten tilbage til folket. Det har vi brug for i tider som disse.

Vi har hørt her i dag, hvad det betyder at skulle leve under rød og blå bloks asociale politik.

Den finanslov som folkettinget nu skal i gang med at vedtage er sort. Den får aktionærerne til forsat at grine hele vejen hen til banken. I den hellige konkurrences navn har erhvervslivet forsat snablen i statskassen og hæver milliarder i kontanthjælp til spekulation.

Med finanslovsforslaget kan regeringen og de partier der støtter det, bukke og skarpe hele vejen herfra og ned til EU-kommissionen i Bruxelles. Finansloven følger til punkt og prikke EU's diktat. Neoliberal nedskæringspolitik, hvis konsekvenser vi dagligt betaler for med vores liv og helbred.

Og med Finansloven i hånden har udenrigsminister Villy Søvndal fået finansiering til at udvide dansk krigsdeltagelse rundt om i verden.

Den nuværende "rød blok" har fulgt nøjagtig samme asociale kurs som "blå blok". Blot er Gucci-taskerne nu mere synlige end Armani-habitterne. Deres politik har hverken kunnet redde velfærd eller redde landet ud af krisen.

De rige fester videre. Men vi har ikke tænkt os at betale festen længere.

Hvad kan vi gøre?

En anden politik kræver et brud med rød/blå blokpolitik. De kan hverken presses eller overtales til at sikre vores fremtid.

Der må skabes en levende og kæmpede bevægelse for at udvikle et alternativ. En bevægelse der består af levende og kæmpende mennesker som os, der står her i dag og allerede er gået i gang på forskellig vis. Vi kommer i mange former, farver, aldre og politisk baggrund (vældig ofte de politisk ukorrekte), men vi er fælles om at ville skabe et nyt politisk alternativ.

En sådan bevægelse må skabes nedefra og gennem at handle sammen for vores krav og gensidig støtte og solidaritet.

Vi må stå sammen om at kræve ***Stop for nedskæringspolitikken.***

Kræve hele striben af asociale reformer fra efterløns-, dagpenge-, flex- og førtidspensionsreform-, kontanthjælps-, SU og skole- og uddannelsesforringelsesreform – at disse og lignende planlagte ***reformer tages af bordet og rulles tilbage.***

Vi må kræve, at statsfinanserne, her i et af verdens rigeste lande, bruges til ***social genopretning her og nu.*** Der er nok at tage fat på.

Hvordan gør vi det?

Vi er ikke imod parlamentarisk arbejde. Og heller ikke imod at stemme her i kommunalvalgs- nedskæringsløbet på én, der støtter vores krav. Hvis man da finder sådan en. Vi tror bare ikke, at der er det vigtigste.

Vi må skabe en bevægelse, der kan samle kræfterne bredt.

De unges kamp for uddannelse, bolig og retten til at være - de arbejdsløses og de udsattes kamp for eksistens og rettigheder - ja hele arbejderklassens kamp for arbejde og mod lønnedgang og offentlige nedskæringer, der er to sider af samme mønt.

Bevægelsen for et alternativ må favne og inkludere EU-modstanden. Danmarks medlemskab af EU er en accelererende katastrofe. Regeringen og blå blok vil integrere Danmark yderligere på alle felter trods befolkningens modstand.

De lusker for at undgå folkeafstemninger om bankunionen og patentdomstolen og vil afskaffe de danske rets- og militærundtagelser. Danmark må ud af EU.

Det Danmark vi vil have er ikke en krigs nation. Det Danmark vi vil have, har ikke krigsforbrydere som Fogh i sine regeringer.

Den danske deltagelse i USA's og NATO og EU's krige i Afghanistan, Irak, Libyen har kostet dyrt i kroner, i menneskeskæbner og liv. Nu er Syrien et nyt mål.

Dansk krigsdeltagelse betales med andre fattige menneskers liv. Dansk krigsdeltagelse betales med rasering af velfærd.

Magthaverne tager fejl, når de tror, vi kan trynes helt ned. De

siger, der ikke er råd til børnene, de unge, de gamle, de syge, de arbejdsløse, folk på offentlige sociale ydelser.

Men det er os, der ikke har råd til at have den slags regeringer og politikere.

Vi står med et system og en politik, der har spillet fallit.

Det er os – Underdanmark der har visionerne, der har drømmene, os der modet og kræfterne til sammen at skabe et alternativ - og vores fremtid.

Social tsunami reformbølge i gang

Kvindespørgsmålet 2013

Når 8.marts i år 2013 markeres, sker det under de offentlige ansattes overenskomstforhandlinger. Langt over halvdelen af de offentlige ansatte er kvinder. Det offentlige er den største arbejdsplads for kvinder. Overenskomstforhandlingerne har derfor stor betydning for kvindernes hverdag.

Uligelønnen og den EU-dikterede systematiske fjernelse af den offentlige velfærd har haft afgørende betydning for kvindernes muligheder for at have arbejde og børn.

Stress, nedskæringer, voksende deltid, angreb på arbejdstiden, flere arbejdsår og totalt manglende anerkendelse af kvinders kompetencer indenfor omsorg som empati, tålmodighed og faglig kunnen er nogen af de ting, der præger det offentlige arbejdsmarked i dag.

8.marts markeres midt under SRSF- regeringens udspil med at skære perioden med sygedagpenge ned til det halve - til 26 uger. Den nye mirakelkur hedder *Ingen penge, ingen job, ingen rettigheder*. Over halvdelen af de langtidssygemeldte er kvinder.

8.marts markeres midt under virkningerne af SRSF-regeringens nedskæringer på dagpengeregler, akutupakker. Over 5.000 arbejdsløse har allerede i år helt mistet sin indkomst og forsørgelsesgrundlag. Siden krisen er langtidsledigheden (mere

end 6 mdr) vokset med 350 %. Andelen af nyuddannede, der går direkte ud i ledighed efter endt uddannelse, er mere end fordoblet siden 2008, viser tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Der er flest kvinder blandt de arbejdsløse, langtidсарbejdsløse og nyuddannede arbejdsløse.

8.marts markeres samtidig med, at SRSF er ved at lægge sidste hånd på nye nedskæringer i adgangen til kontanthjælp i en såkaldt reform. Du skal være over 30 år, bevisligt enlig udover alle grænser og stort set kun eje det, du står og går i. Og så skal du naturligvis arbejde for den nedsatte kontanthjælp. Virkeligheden også for en voksende gruppe unge kvinder.

8.marts: Midt under regeringens krav om at spare 2 milliarder årligt på nedskæringer i SU – statens uddannelsesstøtte. Kortere tid til at gennemføre uddannelser, mindre støtte. Der skal bruges flere timer på at tjene penge ved siden af og mindre tid og råd til at have familie og børn, hvis begge skal studere. Det er fortsat flest mænd, der får de højeste uddannelse, selvom kvinder generelt er bedre uddannet. Den ny reform vil skubbe videre i den retning.

8.marts midt under indførelse af en tvungen sort heldagsskole for fremtidens børn. En heldagsskole der samtidig skal tage det sidste livtag med den offentlige børnepasning af en vis pædagogisk kvalitet. Sikringen af barndommen, af børnenes skole og adgang en ordentlig offentlig børnepasning er forsat vigtige kvindespørgsmål.

Ikke at alle disse ting og samfundsforhold ikke også angår mænd og virker undertrykkende på mænd. Selvfølgelig gør det, og derfor er kvindekampen heller ikke en kamp mod mændene. Men fordi de også berører mænd, gør det dem ikke mindre vigtige i kvinders liv og hverdag.

8.marts er en international kampdag, og den markeres, mens EU's og dansk imperialistiske krigsdeltagelse er udvidet til også at gælde lande i Afrika, som f.eks. Mali. Verden over rejser kvinderne kravet om stop for imperialismens krige og ødelæggelser af liv. Krav om at sikre befolkningerne adgang til jordens ressourcer og sikring af livet på moder jord.

Uligeløn i det offentlige

Offentlige ansatte mænd tjener 40 kr.
mere i timen end offentligt ansatte
kvinder.

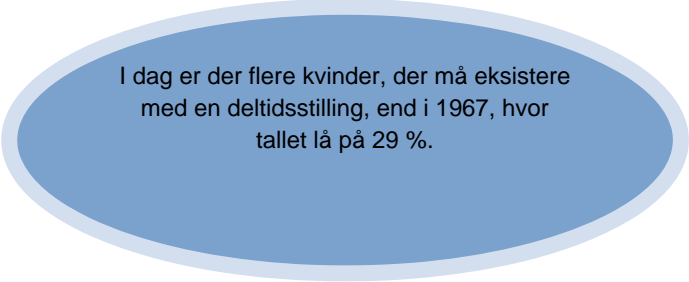
Kommunalt ansatte mænd tjener 26 kr.
mere end kommunalt ansatte kvinder.

Regionalt ansatte mænd tjener 72 kr.
mere end regionalt ansatte kvinder.

Tal fra FOA 2012

Seks timers arbejdsdag

Et centralt krav i kvindernes kamp

I dag er der flere kvinder, der må eksistere med en deltidsstilling, end i 1967, hvor tallet lå på 29 %.

Mange kvinder vælger deltid, fordi de prioriterer børn og familie højere end karriere. Sådan lyder det tit i mediernes klasseløse verden

I disse år brydes arbejdstiden op på mange måder i fleksibilitetens og den hellige konkurrenceevnes navn. Samtidig kommer rigtig mange offentligt ansatte til at opleve endnu en runde med fyringer og at blive varslet ned i tid, fordi de kommunale budgetter skal skæres.

Der er god grund til, at kravet om en seks timers arbejdsdag med en højere løn igen bliver et centralt kvindekraftkrav (og i øvrigt også mandekraftkrav).

Mens arbejdsgiverne og regeringen presser på, for at vi skal arbejde mere og længere, er antallet af kvinder på deltid de sidste ti år igen steget markant, til 38 %. Og som en ny EU-tendens stiger også andelen af deltid i mandejob (1999-2009, ifølge tal fra EUROfound 2011).

Arbejdsmarkedskommissionen drømmer om tyske tilstande, hvor nærmest al vækst ligger i deltidsjob, og hvor fleksibiliteten er udvidet til, at en arbejder har to forskellige deltidsjob for at kunne forsørge sig selv, eller et kombijob på to arbejdspladser.

Ned med arbejdstiden

Et modkrav må være at få den generelle arbejdstid sat ned for alle. Samtidig skal timelønnen sættes tilsvarende op, så der ikke sker løntab, altså fuld lønkomensation.

Det er den daglige arbejdstid, der skal sættes ned. Som arbejdskraft yder vi i dag langt mere i vores arbejdstid end tidligere. Der stilles større krav, arbejdet rationaliseres og effektiviseres. Vi kan mærke det på tiden og kræfterne til børn, familie og fritid – og på helbredet. Arbejdsgiverne og aktionærene kan mærke den stigende indsats i form af øget produktivitet og profit.

Trods kriser er der skabt så meget merværdi af vores arbejde, at nedsættelse af arbejdstiden med fuld lønkomensation vil være mulig, på profittens bekostning.

Kravet om generel nedsat arbejdstid til seks timers arbejdsdag må sammenkobles med krav om fjernelse af de mange angreb på arbejdstiden, hvad enten vi oplever dem gennem regeringens lovgivning, såsom den tvungne forhøjelse af pensionsalderen, eller gennem arbejdsmarkedets overenskomster.

Tre årsager til deltid

Alene blandt social- og sundhedspersonalet i FOA arbejder 70 procent på deltid. Medlemsundersøgelser viser, at der tre hovedårsager til dette.

Rigtig mange småbørnsmødre må vælge deltid for at forsøge at få arbejde, børn og familie til at hænge sammen. En stor del af disse kommer aldrig på fuld tid igen, selv om de senere ønsker det.

Mange på deltid oplever, at de skal præstere det samme som tidligere, så selvom de har færre timer, er de mere drænet for kræfter, når de går derfra.

En fjerdedel af de deltidsansatte medlemmer kan ikke komme på fuld tid, selv om de gerne vil. Der er ikke fuldtidsstillinger at få længere. Ikke mindst i den kommunale sektor og sundhedssektoren er rigtig mange fuldtidsjob blevet til stillinger på 32 eller 28 timer, eller mindre.

En femtedel har simpelt hen ikke kræfter til at arbejde på fuld tid længere og har valgt deltid som led i en selvfinansieret, helbredsbetiget tilbagetrækning.

Andelen af kvinder på deltid er nøje tilpasset kapitalens behov for arbejdskraft.

I 1970'erne steg det fra 29 % til 48 % med udviklingen af den offentlige sektor. I løbet af 1980'erne og 1990'erne faldt kvindernes deltidsarbejde ned til 22 % i takt med højkonjunkturer og øget og bedre daginstitutionsdækning.

I det sidste årti er andelen af kvinder på deltid steget igen, proportionalt med forringelser på arbejdsmarkedet og daginstitutionerne.

Retten til et arbejde, hvor kvinder kan forsøge sig selv og børnene, kræver en generelt nedsat arbejdstid med højere løn.

Ligelønnen der forsvandt

Forberedelsen af OK 13

I denne tid har fagtoppene i de forskellige forbund travlt med at bortforklare, hvorfor kravet om ligeløn – mandeløn til kvindefag – er ude af de offentlige ansattes overenskomstkrav for OK13, allerede inden forhandlingerne er begyndt.

Fagtoppen har sammen med S-SF-R-regeringen lagt en strategi for uhyre små lønforbedringer, hvis overhovedet nogen, mod til gengæld lidt tekniske justeringer på ligelønsloven fra politikernes side.

Alle sidder de sammen i ”*Nationalt netværk for ligeløn*”. Her sidder også Enhedslistens Johanne Schmidt Nielsen. Hun har fået det ben at være den, der skal fremsætte et lovforslag om at holde regeringen fast på sin ambition om 12 ugers barselsorlov til mænd, som et særligt ligelønsinitiativ!

På dette års overenskomst-konference for tillidsfolk lød det således:

”Vi kender alle kender den økonomiske situation – og derfor at det ikke er tid til diskussioner om større lønstigninger ... Betyder det så, at vi har lagt vores ligelønsstrategi på hylden? Det gør det slet ikke.

Men vi har hele tiden gjort det klart, at vi ikke kan skabe ligeløn alene ved forhandlingsbordet. Det er på høje tid, at politikerne på Christiansborg påtager sig et medansvar for at skabe ligeløn i Danmark.

Vi forventer ikke, at politikerne afskaffer uligelønnen fra den ene

dag til den anden. Men vi forventer, at politikerne tager problemet alvorligt – og at de tager hul på problemet. For eksempel ved at ændre ligelønsloven, så man kan sammenligne løn på tværs af uddannelser," sagde formanden for Sundhedskartellet og Dansk Sygeplejeråd Grete Christensen.

Og selvom forhandlerne ikke mærker pustet i nakken fra de lavtlønnede kvinder på samme måde som ved storkonflikten i 2008, så ved de, at utilfredsheden og kravet om højere og lige løn er stor.

I foråret 2008 strejkede tusindvis af pædagoger, sosu'ere, sygeplejersker og andre offentligt ansatte med krav om »mandeløn til kvindefag«.

Storkonflikten varede i 59 dage, før det lykkedes fagtoppene ved et kæmpe forræderi at splitte og lægge kampen ned.

Ligeløn inden 2020 til mellemlange uddannelser

Fagforbundene for kvinder med de mellemlange uddannelser har besluttet kun at sætte fokus på sine egne medlemmers ligelønsinteresser.

Så kan medhjælperne, dagplejerne, sosu'erne og kassedamerne slås med deres egen lave løn, synes deres motto at være.

Sundhedskartellet indgik sammen med BUPL, Socialpædagogernes Landsforbund (SL) og Dansk Socialrådgiverforening (DS) i kølvandet på Lønkommissionens redegørelser fra 2010 et såkaldt 2020-samarbejde med det formål inden 2020 at have skaffet ligeløn til deres medlemmer.

De har derfor bedt beskæftigelsesminister Mette Frederiksen om "nye værktøjer", som de kalder det.

De ønsker et særligt jobvurderings-system, så man kan bestemme, om to job har samme værdi. Ligelønsloven siger i dag ligeløn for arbejde af samme værdi.

Man ønsker ligeledes større krav til arbejdsgiverne om at overholde loven om kønsopdelte lønstatistikker.

En sådan reformistisk omvej har været fulgt til bevidstløshed af den socialdemokratiske fagtop og politikere i årtier – faktisk et århundrede – uden grundlæggende at rokke ved uligelønnen. Der er ikke noget galt med gode lønstatistikker i sig selv. Men ideen om, at den enkelte tillidsrepræsentant eller den enkelte kvinde med dem i hånden kan overbevise arbejdsgiverne om det retfærdige i højere og ligeløn, holder ikke en meter.

Medlemmernes erfaringer fra storkonflikten i 2008 og fra alle øvrige ligelønsstrejker op gennem århundredet er derimod, at kraften til at rokke ved lønnen ligger i sammen at stå op imod arbejdsgivernes ret til at bestemme lønnen og kæmpe solidarisk og stole på egne kræfter.

Kvindeløn er lav løn

Socialdemokratiet og de andre borgerlige hævder, at det er det kønsopdelte arbejdsmarked, der er skyld i kvindernes uligeløn. At det er et strukturelt og ideologisk problem, der forfølger os pga. forældede kønsopfattelser.

Uligelønnen er i sin kerne et lavtlønsspørgsmål. Det rammer ufaglærte hårdest, og der hvor arbejdsgiverne har mest magt, der hvor beskæftigelsen er dårligst, det rammer alder, nationalitet og bopæl. Det må både ses og løses som et klassekampsspørgsmål.

At der i høj grad kan sættes lighedstegn mellem lavtløn og kvindeløn skyldes kvindens samfundsmæssige placering under kapitalismen som reservearbejdskraft. Kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet som billig arbejdskraft og det er en stilling som både private og offentlige arbejdsgivere ikke opgiver frivilligt.

Den forældede kønsopfattelse af kvinden som underlegen daterer sig tilbage til et helt konkret historisk tidspunkt – nemlig indførelsen af den private ejendomsret. Heri ligger også dens løsning, der ikke blot er en kulturændring – men afskaffelsen af den private ejendomsret.

Hovedproblemet med et kønsopdelt arbejdsmarkedet er lavtlønsområderne, og ikke kun hvor mange af hvert køn der laver hvad. Det er et hovedproblem for de kvinder og familier, der skal leve på en lav løn, og det presser lønniveauet for hele arbejdsmarkedet.

På samme måde bruger de offentlige arbejdsgivere løntilskudsjob på plejehjem og daginstitutioner til at presse lønniveauet, og bygge- og anlægssektoren bruger østarbejdere til at presse løn og arbejdsforhold.

Arbejdets værdi

Det lyder tillukkende med en jobvurderings-tabel, hvor man kan se, om pædagog og politimand er lige meget værd og derfor skal have samme løn. Det holder bare ikke.

Vi får ikke og vil aldrig under kapitalismen få en løn, der svarer til værdien af vores arbejde. *"Hvordan skulle nogle mennesker ellers blive rige uden at lave noget?"* hedder det i sangen om merværdi, om de riges profit skabt af vores arbejde.

Vores arbejdskraft er en vare. Under kapitalismen er lønnen hele tiden et spørgsmål om styrkeforhold. Hvor langt kan

arbejdsgiverne presse lønnen ned, hvor dyrt kan vi sælge os.

EU og nyliberalismen med sin rasing af arbejdspladser, rasing af kollektive overenskomster og organisering i fagforeninger, individuelle løn- og arbejdstidsforhold osv. presser reallønnen og lavtlønnede rigtig hårdt.

Der synes i disse år ikke at være nogen nedre grænser for, hvor langt arbejdsgiverne, staten og fagtoppen vil presse de arbejdsløse ned og ud. Så i stedet for nu at skulle diskutere, hvem der er mest værd – en portør eller en sygeplejerske – burde kræfterne forenes mod arbejdsgivernes diktater.

Spræng EU's lønramme

Når de offentlige arbejdsgivere og fagtoppen henviser til den økonomiske krise for at retfærdiggøre minus-lønstigninger, er det et politisk valg, de tager.

Det er den EU-dikterede finanslovramme, der stilles op som eneste løsning. Men hvis den ikke kan sikre vores krav om nødvendige lønstigninger, kan vi ikke bruge den til noget.

Den må overskrides. Pengene er der. I stedet for bankpakker, uafbrudte krigsmilliarder, oliemilliarder til Mærsk, skattelettelser til de rige – for bare at nævne noget – kunne de bruges til at løse lavtløns- og uligelønsspørgsmålet over en bred skala.

Lønforskel over et livsforløb

Over et livsforløb bliver den månedlige lønforskel mellem de mande- og kvindedominerede fag med samme uddannelsesniveau til mange penge. Lønkommissionens beregninger giver et billede af forskellen i livsindkomster for arbejdere med samme uddannelsesniveau og i den samme sektor.

- En pædagog vil have tjent over 3,5 millioner kroner mindre end en bygningskonstruktør i livsindkomst. Sammenlignet med en politibetjent er løngabet over 4,5 millioner kroner.
- En politibetjent får i gennemsnit udbetalt over 2,5 millioner mere end en jordemoder over et helt arbejdsliv.
- En bygningskonstruktør får udbetalt 2,9 millioner mere end en socialrådgiver.

Officielt har den gennemsnitlige uligeløn holdt sig stabilt på 18-20 % de sidste mange årtier.

I HK tjener mænd i gennemsnit ca. 8.300 kr. mere om måneden end kvinder ca. 830 kr. mere i pensionsopsparing. Den gennemsnitlige forskel fra den højst lønnede gruppe (it, drift m.m.) til en ekspedient er på 17.100 kr. hver måned. Kvindelige ekspedienters gennemsnitsløn på 118 kr. mens mændenes ligger på 135 kr. *Tal fra HK 2012*

Nul-tolerance overfor uligeløn og lavtløn

*Indlæg på konferencen **Ligeløn NU** 8. marts 2008*

Vi har her i dag hørt en del om den aktuelle situation omkring ligelønnens mere end trange kår og om hvor overenskomstkampen står lige nu. Det spændende ved dette ligelønsarrangement er, at vi bagefter skal diskutere: Hvad gør vi så ved det? Hvordan kan det omsættes til handling og ikke bare varm luft.

70% af sosu-assistenten og hjælpere er indstillet på at strejke, fremhævede Ugebrevet A4 forleden dag. Det er også det jeg oplever – siden strejkerne sidste sommer. Stemningen her i København og rundt om i landet er, at man er parat til at gå i strejke: For betydelige lønforhøjelser og ligeløn, for anerkendelse af indsats i stedet for stigende kontrol og arbejdspress, og for retten til at yde en ordentlig faglig og menneskelig indsats på sit job. Nu er det nok.

De forhandlingsresultater, der ligger nu i KTO- forliget og det, som FOAs top har meldt ud, at de går efter, rækker ingen steder. Lønæssigt står vi ikke bare med et lønfeberslæb, der vil noget, en absurd uligeløn i forhold til kvinder, men ikke mindst med en ekstrem lavtløn.

En uligeløn og lavtløn med konsekvenser i hverdagen her og nu,

og når vi en dag skal på lavtlønspension. Allerede som teenagere er kvinder bagud med pensionsopsparingen, viser undersøgelser.

Samtidig er de mest belastende job, både fysisk og følelsesmæssigt, de lavtlønnede kvindejob.

Egentlig er det jo tankevækkende: Hvis vi ser vores løn som betaling for den vare, vi sælger, nemlig vores arbejdskraft. Så er arbejdet med mennesker - omsorgen, plejen, at yde noget for at mennesker kan udvikle sig til skabende, handlende mennesker, alt det der handler om menneskeværd, handler om livet – en vare, der sættes og betales så lavt i vores samfund i dag.

Og så kan de tale om kvalitetsreformer og velfærdsreform og fanden og hans pumpestok. På gulvet opfattes disse signaler helt klart. Det er en hån, en provokation, en nedbrydning af det offentlige sundheds- og sociale system, der er tilbage. Nedbrydningen af den offentlige sektor kaldes også for regeringen hemmelige *amerikanerplaner* – de offentlige ansatte oplever hver dag konsekvenserne - nedbrydningen skal tjene fremme af privatisering.

Fogh-regeringen og finansminister Lars Løkke taler så meget om *nul-tolerancepolitik* overfor landets borgere. Er det ikke på tide, vi gør det samme overfor dem? En nul-tolerancepolitik overfor uligeløn og lavtløn.

Regeringen må udvide lønrammen på såkaldt 12,8 % til det dobbelte eller tre-dobbelte hvis kravene skal opfyldes. Hvis de ikke vil opfylde vores krav må det have en *konsekvens* (et

andet af tidens kodeord) – Fogh regeringen må gå af.

Der må også føres en nul-tolerance politik overfor vores

topforhandlere i fagbevægelsen. De er allerede på mere end slingrekurs, de har holdt brandudsalg på trods af medlemmernes krav og vilje til at kæmpe dem igennem.

Med ordvalget fra før – det må fører til konsekvens og handling. En bevægelse for ligeløn og ok-krav må opbygges nedefra som netværk på tværs af faggrænser – og ikke overlades til fagtoppen.

I Danmark blev kravet om ligeløn rejst som strejkekrav allerede så tidligt som i 1875! For 125 år siden + otte. Der har været tid nok!

I nyere tid kom de første ligelønsstrejker i starten af 70'erne. Vi kan ikke vente 40 år til med deres "genopbygningsstrategi".

Også selvom de nu rasler med fyringstrusler som i dag i Hjørring med fyring af 50 sosu'er på grund af besparelser. Det er selvfølgelig en arbejdsgivertrussel mod hele ok-bevægelsen

Hvad tror I, det koster at være i krig? I Irak, i Afghanistan – udover det forbryderiske i at føre dem? Hvorfor er der aldrig nogen, der taler om det? Parolen "*Invester i liv og omsorg – ikke i krig*" er stadig aktuel. Hvad koster bureaukratiet ikke, hele kontroltyranniet, alle konsulenter, eksperter? For slet ikke at tale om cheferne?

For 1 år siden blev Ungdomshuset på Jagtvej 69 jævnet med jorden af den hellige tre-enighed - Statsmagtens kamppoliti, hærens anti-terrorkorps, Fogh-regeringen, BR-Ritt og den sorte Faderkirke-Ruth. Jagtvej 69, hvor også Arbejderkvindernes Internationale Kampdag 8.marts blev indstiftet i 1910 af den legendariske Clara Zetkin.

Men hverken de unges drømme og kampe eller kvindernes kamp for et værdigt liv og ligeløn kan de jævne med jorden. Vi vil have ligeløn nu – og værdige arbejdsforhold så vi kan holde vores arbejde ud, holde til at blive.

Nul tolerance overfor at vi behandles som andenrangs mennesker.

Fortsat god 8. marts!

Sundhedsfarlig sygedagpengereform

Afmagt, fattigdom og stress er tre hovedingredienser i at knække folks helbred, forlænge og forstærke sygdomme.

Alle tre ingredienser findes i regeringens udspil til sygedagpengereform, der i disse dage er inde i de afgørende forhandlinger med de blå forligspartier V, K, DF og LA.

Regeringens reformudspil vil halvere den tid, man kan få sygedagpenge fra 52 uger til 26 uger. Har den medicin ikke gjort en rask, ryger man over på kontanthjælp og mister op til 7.000 kr. om måneden. Det kaldes for, at man overgår til et ressourceforløb.

Uenigheden mellem regeringen og forligspartierne står om, hvorvidt der skal sættes en ny varighedsgrænse på kontanthjælpsydelsen. Forligspartierne har, ifølge altinget.dk, givet udtryk for, at de godt kan sælge deres krav om ny varighedsgrænse mod til gengæld, at sygedagpengeperioden bliver sat ned til 5 måneder.

Regeringen lyver om antal

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) mener dermed, at regeringen holder sit valgløfte om et opgør med fattigdommen, gennem at ændre loven så man ikke længere mistede

sygedagpengene - den såkaldte varighedsbegrænsning, men blot overgår til kontanthjælpsydelse.

- Det bliver en katastrofe. Det bliver en katastrofe for vores medlemmer, fordi de ikke når at blive raske med de sygdomme, de får i forhold til ryglidelser, skulderlidelser, depressioner eller stress. Man kan ikke nå at blive rask for alles vedkommende på et halvt år. Så risikerer de at falde ud af sygedagpengesystemet og ned på en lavere ydelse, siger Lasse Bjerg Jørgensen, hovedkasserer i BUPL og politisk ansvarlig for sygedagpengeområdet.

10.000 personer mistede sygedagpengene sidste år efter 52 uger pga. varighedsbegrænsningen. Det er en stigning på 20 procent på kun to år, viser en opgørelse fra FTF. Det er langt over de tal, som regeringen er kommet med, for hvor mange langtidssyge der vil miste sygedagpengene, når perioden halveres til et halvt år.

Skubbes væk fra arbejdsmarkedet

I høringsvarene fra forskellige fagforeninger og patientforeninger, hvis medlemmer står i problemer til halsen, opfordres regeringen til at lave et helt nyt udkast, der fastholder folk tæt på arbejdsmarkedet. I stedet for, at skubbe folk væk fra arbejdsmarkedet, hvad der vil være konsekvensen af det nuværende reformudkast.

Organisationerne stiller samtidig krav om, at alle syge sikres et acceptabelt forsørgelsesgrundlag under hele deres sygemelding, så de kan koncentrere sig om at blive raske eller bedst mulig funktionsdygtige, uden at skulle stresses af systemet og manglende økonomi.

Centrale kritikker

Udkastet til sygedagpengereform er blevet mødt af en række centrale kritikker. Bla. at

- Den lovede afskaffelse af varighedsbegrænsning og at finansieringen af reformen betales af de langtidssyge selv.
- Reformen nævner ikke muligheden for at få revalidering, der har vist sig som en af de mest effektive veje tilbage til arbejdsmarkedet.
- Regeringens model skaber økonomisk ulighed blandt syge borgere. Den sætter retssikkerheden ud af kraft ved at opdele de sygemeldte efter tilfældige og subjektive kriterier på trods af at alle ud fra en lægefaglig vurdering er erklæret uarbejdsdygtige på grund af sygdom. Et A og B hold.
- Ressourcerne til vurdering af forlængelsesmulighederne kan bruges langt bedre på at give de langtidssyge en bedre indsats til at komme igennem deres sygdomsperiode.

- Der ligger ingen økonomiske, personale- eller andre ændringer indenfor hverken den sundhedsfaglige eller kommunale sagsbehandling, der kan gøre det sandsynligt, at alle syge kan afklares allerede efter 26 uger. I dag kan det ikke lade sig gøre indenfor 52 uger
- Begrebet ressourceforløb er en glidebane for overgang til en kontanthjælpslignende ydelse for sygedagpengemodtagere. Erfaringerne fra førtidspensionsreformen viser, at de lovede ressourceforløb aldrig blev sat i værk.
- Der mangler afklaring på, om arbejdsgiveren fremover kun vil modtage sygedagpengerefusion for løn under sygdom i 26 uger, hvilket vil medføre en langt tidligere afskedigelse af sygemeldte end i dag.

Det forventes at en sygedagpengereform vil blive kørt gennem Folketinget inden jul.

Flueben vigtigere end mennesker

Kommuner tolker sociale love med lommeregner

Moralske skøn, regnedrengs-sagsbehandling og vilkårlighed har erstattet retssikkerhed i det sociale system.

Vi er tilbage til omkring 1900-tallets socialpolitik, hvor kun de *værdige* syge og de *værdige* fattige kan modtage offentlig hjælp og arbejde for den. De *uværdige* må klare sig selv.

Det er der mange tusinde mennesker i dagens Danmark, der kan fortælle om. Hvis det var dem, der fortalte historien og ikke en selvfed selfie-statsminister og en oppositionsleder på 1. klasse, der begge skærer ned på dem der ikke har for meget.

Du er for tyk til sygedagpenge

I Skive Kommune fik en tidligere social- og sundhedshjælper, der ellers har fået anerkendt sin diskusprolaps som arbejdsskade, ikke forlænget sygedagpengene med den begrundelse, at hun var for overvægtig.

Hun skulle selv tabe sig til et 'normalt' BMI – Hvem der så bestemmer, hvad der er normalt eller hvad det lige siger om hendes situation ?

FOA oplyser, at de alene har kendskab til 40 lignende sager landet over. Kommunerne benytter sig af en bestemmelse i

lovgivningen, der siger, at der ikke kan træffes afgørelse om ret til revalidering, fleksjob eller førtidspension, hvis der forsat er behandlingsmuligheder – og så kan kommunen opfinde vægttab som gyldig behandlingsform.

Kommunerne bruger sygedagpengeloven mod de syge. Der kræves blot, at der kan sættes flueben ved, at den ydre procedure er overholdt. Der er afholdt de krævede antal samtaler, foretaget det krævede antal vurderinger, overskridelse af tidsfrister er dokumenteret osv.osv.

I ovenstående eksempel slap kommunen afsted med, efter en ankesag, at fastholde sin amoralske beslutning og blot beklage at vægttab kom til at fremstå som eneste behandlingsform. Der skulle have stået vægttab og træning. Så kom det flueben på plads.

Princippet om det individuelle skøn af den enkeltes behov er længe blevet brugt til at dække over de store sociale nedskæringer. Det er en nyliberal floskel som politikere og erhvervsledere gerne slynger om sig i den offentlige debat.

De samme folk som bliver forgyldt på det offentlige regning og aldrig kommer til at mangle økonomisk eller anden hjælp. Det såkaldt individuelle skøn skal samtidig dække over, at principper som social retssikkerhed og kollektiv social sikring af den enkelte er skåret væk i 'EU-dansk' sociallovgivning.

Vilkårlig retssikkerhed for kræftramte

Fornylig viste en undersøgelse, at der er forskel på hvordan samme behov hos kræftsyge vurderes forskelligt fra kommune til kommune. I en phd-afhandling fra Aalborg Universitet af

Bjarne Rose Hjortbak, CFK – Folkesundhed og
Kvalitetsudvikling. hedder det: -

” Det samme rehabiliteringsbehov vurderes ofte vidt forskelligt. Det tilbud borgeren får og den hjælp, der bliver stillet til rådighed, afgøres i høj grad af de normer og det fokus, der er i den enkelte afdeling i kommunen. Hertil kommer, at den enkelte medarbejders personlige normer også spiller en væsentlig rolle.”

- I lovgivningen er der kun fokus på, om kommunen har overholdt de ydre procedurer i vurderingen af rehabiliteringsbehovet: Har kommunen inddraget borgeren i belysningen af situationen, har borgeren fået en skriftlig afgørelse osv.

Til gengæld er der ingen opmærksomhed på det skøn, der afgør, hvorfor en borger ikke kan få tilkendt et rehabiliteringsforløb. Det er derfor i meget vidt omfang op til den enkelte kommune, hvordan de fortolker borgerens behov for rehabilitering, afslutter Bjarne Rose Hjortbak.

New Public management betyder kontrol og styring oppefra – af både borgere og ansatte. Beslutninger om mennesker fremtid er fjernet fra dem der arbejder tæt på til særlige visitatorer, der aldrig møder folk. Det betyder målbare fluebens kontrolsystemer og at markedsmekanismer i budgetterne afgør folks skæbne. De ansvarlige ikke længere synlige.

En norm, der vejer tungt i kommunernes sagsbehandling, er tallene på den røde bundlinje. De bestemmer borgernes behov og ikke omvendt.

Reform slår kun på dem der ligger ned

Afskaffer kontanthjælp for unge under 30

Om bare en måned, den 1.1.2014, mødes landets over 90.000 unge på kontanthjælp med brutale krav om total fattigdom og tvang. De skal eksistere for mellem 2.500 - 5.550 kr. om måneden. Det er hvad de har "all inklusive", til at betale skat, husleje, mad, el, mobil, sko, tøj, tandlæge, transport og alt det andet.

Det skal de klare, ikke bare i en måned, men måned efter måned efter måned. Virkeligheden for dem der stadigvæk kan få de nye tiders overlevelsesydelse. For tusindvis vil helt miste den.

Hvorfor? For at finansminister Bjarne Corydon og hele hans rød/blå slæng kunne få penge til bl.a. at sætte selskabsskatten ned og lette afgifter for erhvervslivet i vækstpakken skal der skæres en milliard kroner med kontanthjælpsreformen.

En milliard kr. flyttes fra unge arbejdsløse for at financiere regeringens vækstpakke.

800 familier med børn i København rammes

Hvis du er over 25 år og bor eller lever sammen med en kæreste indføres gensidig forsørgerpligt. Den blå VK-regeringen drømte i 2002 om at indføre dette. Men dengang advarede jurister om at det var grundlovsstridigt.

En gruppe kontanthjælpsmodtagere, der står til at miste deres eksistensgrundlag forbereder nu en grundlovssag mod regeringen. Men S-R-SF regeringen har det med at få gennemført, hvad den blå regering ikke har turdet gennemføre på det sociale område.

Regeringens og embedsværkets jurister har rustet sig med juridisk fifleri. Og den danske dommerstand plejer ikke at dømme grundloven til borgernes fordel. Det har bevægelser før brugt mange gode kræfter på. Det er trods Danmarks Riges Grundlov og ikke de fattiges.

Alene i Københavns kommune regner man med, at 800 familier børn vil blive direkte ramt, når de fremover mister den enes indtægt.

Fra den ene dag til den anden bliver manges eksistens halveret eller helt taget fra dem. Det ville størstedelen af de mest helhedsorienterede, højtuddannede, innovative, gennemnetværkede samfundsstøtter aldrig kunne klare.

Men det behøver de heller ikke. Det byder dagens nyliberale kapitalistiske samfund kun de fattigste og de fattigste unge.

Her slår man kun på dem, der ligger ned. Ind med fattigdomsydelser, tvangsarbejde og meningsløs uddannelseslignende aktivering. Og ud med social anstændighed og retfærdighed.

Kontanthjælp afskaffes.

Kontanthjælpen for unge under 30 år uden uddannelse afskaffes helt.

Nu skal det hedde uddannelseshjælp og derfor være på niveau med den nedsatte SU.

I stedet for den nuværende sats på 3.265 kr. for hjemmeboende under 25 år og 6.767 kr. for udeboende og 10.500 kr. for unge mellem 25-30 år – ryger alle ned på SU nivo, som er max 2.860 kr. for hjemmeboende og max. 5.753 kr. for udeboende. Beløb før skat.

Uddannelseshjælp betyder samtidig uddannelsespligt og et uddannelsespålæg – ellers lukkes kassen og ingen ydelse. Det betyder ganske vist ikke, at de unge fremover vil få ret til en erhvervskompetencegivende uddannelse, der kunne rykke dem lidt frem i køen.

73 % af kontanthjælpsmodtagere under 30 år, havde folkeskolen som højest fuldførte uddannelse i 2011 ifølge Beskæftigelsesministeriet.

For dem betyder uddannelsespålægget, at de skal stå til rådighed for en indsats, der er rettet mod uddannelse ex. aktivering. Sådan hedder det i loven. Efter tre måneder kan de få ret til et aktivitetstillæg, hvis de deltager i en uddannelsesrettet aktivitet. Det er den gruppe som regeringen kalder "de udsatte unge".

De forvandles med denne reform fra "ikke arbejdsparate" til "aktivitetsparate".

Regeringen lover, at det kommer til at ske med helhedsorienteret tværfaglig afklaring af udfordringer, min bare r..... og et par konsulenter.

Statsorganiseret social dumping

For unge under 30 år med uddannelse vil det stadigvæk hedde kontanthjælp. Men med en ydelse sat ned på niveau med den forringede SU. Således at alle bliver ligestillet og motiveret,

hedder det i loven. Hvis de unge skønnes at kunne arbejde, sendes de i såkaldte nyttejobs på kommunale arbejdspladser på deres kontanthjælp.

Det vil dreje sig om ca. 10.000 unge, såkaldt jobklare kontanthjælpsmodtagere, der næste år skal sendes i nyttejob, ifølge beregninger fra Tænketaenken Kraka. Statsorganiseret social dumping i den offentlige sektor.

Retsløsheden hersker

Staten giver kommunal- og privat ansatte sagsbehandlere ret til forsat administrativt at fratage unge hel eller delvis kontanthjælp. Her hersker retsløsheden. Det er op til den enkelte sagsbehandler at skønne, om den unge er mødt op som forventet eller udeblevet af ugyldig grund.

At man som boligløs ikke har nogen fast adresse til sin post eller ikke har penge til at tanke sin mobil op til opkald eller checke sin e-post ligger udenfor en del middelklasse sagsbehandleres virkelighed.

Med den nye reform kan de unge idømmes skærpes rådighedspligt, dvs. de skal møde op hver eneste dag til deres sagsbehandler.

Og med beskæftigelsesminister Mette Frederiksens ord, så skal de unge jo ikke bare tror, at de kan få deres penge bare ved at møde op til kontrol. Fremover skal de kunne fratages deres eksistensgrundlag, hvis man skønner, at de ikke har været aktivt jobsøgende nok, mens de er i jobcentret.

Og hvor er der så lige nogle job de kan søge?

Det sorte lånemarked

Allerede i dag er en voksende gruppe af de unge på kontanthjælp havnet i bundløs gæld. Blandt de helt unge enlige

på kontanthjælp er ydelsen allerede inden reformen barberet så langt ned, at der ingen penge er til forbrug efter faste udgifter.

Det almindelige lånemarked er lukket land for denne gruppe. Så står det grå og sorte lånemarked med skyhøje renter, eller dyre forbrugslån, tilbage. Og modsat de unge med studiegæld har de ingen udsigt til måske at få vellønnede job senere som kan betale.

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) siger, at formålet med reformen er, at flere får mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedet og dermed nedbringe det store antal personer, der modtager kontanthjælp.

Det er en ren kynisme. At skærer i de unges kontanthjælp giver ikke flere job. Det giver billigere arbejdskraft, men ikke mere arbejde. Arbejdsløsheden blandt de unge, de ufaglærte og de nyuddannede med mellemlange uddannelser vokser forsat massivt.

Det er arbejdsmarkedet der er "ikke arbejdsparat" til de unge på kontanthjælp. Og ikke omvendt.

Kontanthjælpsreformen vil betyde helt klart betyde færre på kontanthjælp, at den simple grund at flere og flere vil blive nægtet denne sociale ret. Og der i ligger reformens hovedformål.

Ny-liberalismens EU socialpolitik i ren form.

Working Poor i 'Nyttejobs'

Tvangsarbejde til 47 kr. i timen

Mette Frederiksen og SRSF-regeringen er i færd med at skabe en stor gruppe 'Working poor' af tvangsudskrevne løntrykkere

Tvangsarbejde til 47 kr. i timen. 37 timers arbejdsuge men uden normale overenskomstmæssige rettigheder. Det lyder som et skummelt østarbejder firma. Men det er beskæftigelsesminister Mette Frederiksen nyeste bidrag til at sikre billig arbejdskraft - uanset de menneskelige omkostninger.

Og så er de 47 kr. i timen endda pænt sagt. For med den nye Kontanthjælpsreform er der lagt op til lavere satser, der skal udgøre lønnen for tvangsarbejde i de såkaldte "Nyttejobs".

For bare et halvt år siden skar selvsamme minister Frederiksen dagpengereetten væk for alene i år omkring 30.000 arbejdsløse. Nogle mister helt eksistensgrundlagt, andre ryger ned på kontanthjælp.

Næste skridt ifølge regeringens reformforslag er, at de nu skal sendes ind på arbejdsmarkedet som løntrykkere, der kan skubbe næste hold ud. I dag tvinges unge under 30 i tvangsaktivering, hvis de modtager kontanthjælp. Det skal nu gælde alle.

Som reformforslaget ligger nu, skal man enten finde en "praktikordning" i et privat firma, hvor man arbejder for sin

kontanthjælp, eller man skal sendes ud i offentligt "nyttejob".

For en enlig kontanthjælpsforsørger giver det en timeløn på 47 kr. i timen. Det er det halve af mindstelønnen for en ufaglært rengøringsarbejder. Både FOA og 3F advarer mod, at det vil komme til at koste regulære job med den billigere arbejdskraft.

Kommafejl !

Da regeringen lavede sin dagpengereform løj de om tallet for, hvor mange det vil ramme. 30.000 mennesker alene i år i stedet for 3.000. Det kalder de nu arrogant *en kommafejl!*

Regnestykket for hvor mange kontanthjælpsmodtagere, der skal i tvangsarbejde i "nyttejobs", ser ud at lide af samme underdrivelse. Nogle eksperter anslår tallet til 10.000 om året – andre til 23.000 mennesker om året.

Det er kommunerne, der skal oprette de mange "nyttejob". For nogle kommuner vil det dreje sig om mange tusinde job.

I Ishøj er 7 % af arbejdsstyrken på kontanthjælp; i Fredericia er det 5,5 % - og det er ikke de højeste tal i landet. Mange kommuner siger allerede nu, at det bliver næsten umuligt at finde de mange job.

Hvis man da ikke skal tilbyde folk deres gamle job, de lige er fyret fra – men nu på kontanthjælp.

Hvad skal folk lave i "nyttejob"?

Mette Frederiksen melder arrogant ansvar forbi og siger bare: *"Det må kommuner løse, men når vi kigger ud af vinduet, så er der masser af opgaver der ikke bliver løst."*

Med regeringens nye Vækstplan.dk, der vil skære i det offentlige, vil der blive endnu flere.

Det er en gennemtænkt og næsten altomfattende plan, ned til den mindste detalje, og den er allerede ved at blive ført ud i livet.

Top 5 kommunale nyttejob

Ifølge en undersøgelse Dr.dk. Pengemagasinet har lavet, er de job kommunerne peger på:

1.Arbejde i folks haver, offentlige parker, anlæg og naturområder (kaldet naturpleje). 2. Arbejde på plejehjem og ældreområdet og børneinstitutioner, hvor der mangler varme hænder (omsorgshjælper). 3.Rense strande, så de ser pæne ud i turistsæsonen. 4.Samle skodder, skovle sne, feje gader, vaske skilte (kaldet by-rengøring). 5.Hjælpe til i frivillige foreninger

De sidste kunne lyde fornuftigt. Hvis ikke vi lige havde hørt kulturminister Marianne Jelved sige, at de frivillige foreninger med den nye folkeskolereform skal ind på skolerne og være en aktiv del af de såkaldte aktivitetstimer (der hvor børn i dag er i SFO og hvor der er pædagoger ansat)

Ny struktur på arbejdsmarkedet

Mette Frederiksen siger, det kun bliver de 'ressourcestærke jobklare', dem man med et koldt teknokratord kaldes match 1, der skal sendes i 'nyttejobs'. Formanden for Foreningen af Socialchefer anbefalede i sidste uge, at nyttejob især målrettes til de såkaldte resourcesvage.

Det vil betyde langt flere i tvangsarbejde end allerede foreslået.

"Det er klart, at der er en øvre grænse for, hvor mange særlige kommuner kan skabe. Man skal ikke ret meget højere op, medmindre man vil til at nytænke selve strukturen på det danske arbejdsmarked," siger Jacob Bundsgaard (S), der er formand for KL's Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalg,

Og mon ikke det er der, hunden ligger begravet?

Satser for kontanthjælp skal næsten halveres

Regeringen foreslår at satserne for unge under 25 år fremover skal gælde for alle under 30 år. Det betyder for hjemmeboende: 3.265 kr. om måneden og for udeboende: 6.767 kr. Vel at mærke før skat. I dag får enlige over 25 år. 10.500 kr. om måneden, og hvis man er forsørger 13.952 kr.

Beskæftigelsesministeren og Jesus

Sygedagpengereform vedtaget i sin sorteste udgave

Endnu en sort fattigdomsreform blev vedtaget lige før jul 2013. Forliget om sygedagpengereformen blev indgået af alle folketingets partier, undtagen Enhedslisten, i sin sorteste udgave.

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen har meldt ud, at reformen vil give 385 millioner kr. i besparelser.

Fremover vil mange miste deres sygedagpenge efter 5 måneder mod 12 måneder i dag. De vil blive sat ned på en ydelse, der svarer til den nye kontanthjælp.

Hvilket betyder, at samtidig med, at man kæmper for at blive rask eller bedre, skal man gå ned fra 17.000 kr. til 10.000 kr. om måned til at eksistere for.

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen kalder dette indgreb for at afskaffe varighedsreglerne for sygedagpenge-perioden.

Reelt er sygedagpengeperioden **forkortet** til 5 måneder.

De langtidssyge skal selv finansiere reformen gennem nedskæringerne. Samtidig skaber den nye sygedagpengereform økonomisk ulighed blandt syge borgere.

Den sætter retssikkerheden ud af kraft ved at opdele de sygemeldte efter tilfældige og subjektive kriterier - på trods af at alle ud fra en lægefaglig vurdering er erklæret uarbejdsdygtige

på grund af sygdom. Nu vil der være et A- og et B-hold.

Blå blok jubler

Under forhandlingerne gjorde Venstre det klart, at deres mål var, at det blev en socialdemokratisk ledet regering, der kom til at gennemføre sygedagpengereformen og ikke en Venstre-regering.

De har derfor holdt lav profil, mens socialdemokratiet har påtaget sig sin historiske rolle som dem, der gennemfører de mest forhadte reformer.

Det er det, Mette Frederiksen kalder et 'nødvendigt kompromis'.

- Med denne reform vil flere danskere komme i arbejde i stedet for at blive efterladt på offentlige overførsler, siger Venstres arbejdsmarkedsordfører Hans Andersen. Det samme siger beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, Socialdemokratiet.

- Allerede efter fem måneder skal de, der ikke kan forlænges på sygedagpenge eller vende tilbage til arbejdsmarkedet, deltage i et jobafklaringsforløb. Det vil øge arbejdsudbuddet, og det er positivt for den enkelte og for samfundet, mener han.

Det er samme argumenter som ved de øvrige sorte asociale EU dikterede reformer.

Der kommer ikke flere i arbejde på den konto, men der kommer flere arbejdsløse.

Hvorfor skulle arbejdsgiverne ansætte dem, når regeringen hele tiden forære dem gratis arbejdskraft i diverse aktiveringer og workfare ordninger ?

Et salgsargument for reformen er, at nu kommer der en tidlig

indsats. Al erfaring viser derimod, at sådan som reformen er skruet sammen, vil der komme mere bureaukrati, mere unødigt sagsbehandling, flere flueben.

Der loves nye visitations-modeller, nye opfølgingsmodeller, mere digital sagsbehandling.

Men der kommer ikke kortere sagsbehandlingstid, mere retssikkerhed, mere kvalitet i indsatsen.

Ressourcer, der kunne være brugt på de langtidssyge, vil blive brugt på vurderinger af, hvilke ydelser de kan blive spist af med.

"Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen tro hun er den ny Jesus. Hun helbreder syge og handicappede med arbejde" stod der skrevet på skilt ved en af de mange protest demonstrationer mod reformerne.

Sygedagpengereform = handel med syge

Bureaukrati og udlicitering gør sagsbehandling til forretning

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen fandt det "højest uacceptabelt" for et år siden, da skandaler omkring private firmaer som Falck Jobservice kom frem i lyset. Det drejede sig om de private firmaer sagsbehandling og ulovlige afgørelser i sygedagpengesager. Afgørelser der betød, at mennesker mistede deres sygedagpenge og forsørgelse.

Sammen med Enhedslisten fik Mette Frederiksen nedsat en kommission i Ankestyrelsen, der skulle kulegrave, hvor omfattende problemet var, så der kunne tages affære.

Sådan lød det dengang. Ankestyrelsen lavede aldrig en omfattende undersøgelse, men kom i sommers med en stikprøveundersøgelse fra 10 kommuner (en såkaldt praksisundersøgelse).

Den viste at kommunerne og de private firmaer i *hovedsagen* overholdt loven i de *fleste* sager.

Og det fandt ministeren tilsyneladende højest acceptabelt.

Private firmaer træffer afgørelser om sygedagpenge

Knap halvdelen af de adspurgte 10 kommuner havde udliciteret sagsbehandlingen af sygedagpenge til private firmaer. Man fandt stadig sager, hvor de private firmaer ikke bare indhentede

dokumentation til sager, men også sagsbehandlede og traf afgørelser og standsede folks sygedagpenge. Ikke bare amoralsk, men ulovligt. En enkelt af de ti kommuner havde endog indskrevet disse ulovligheder i kontrakten med det private firma.

Firmaerne scorer kassen på sagsbehandlings bureaukrati og på at fratage syge deres sygedagpenge. Kommunen sparer sygedagpenge. Den praksis er ikke standset. Og den nye sygedagpengereform vil sætte yderligere fart på denne udvikling.

Sagsbehandling øges med reform

Den nye dagpengereform lægger op til en massiv øgning af kompliceret og bureaukratisk sagsbehandling (hvor der i øvrigt ikke hersker retssikkerhed).

Mange mister allerede i dag deres sygedagpenge efter 52 uger pga. manglende afklaring. Med reformen skal stadig flere langtidssyge afklares på den halve tid eller under.

Der skal sagsbehandles på samleband, så kun nogle få slipper igennem forlængelsesreglernes nåleøje og resten ryger på kontanthjælpens ressourceforløb. Hvis de ikke ryger længere ud.

Derfor bliver der i forvejen brugt rigtig mange personaleressourcer på at administrere reglerne i form af fx indhentning af yderligere lægefaglige udtalelser og dokumentation til brug for vurderingen af, hvorvidt vedkommende er omfattet af forlængelsesreglerne eller ej.

Penge og ressourcer der kunne bruges til at sikre sygemeldte bedre støtte og sagsbehandling.

Kommunerne og jobcentrene har ikke tilstrækkeligt personale (eller tilstrækkeligt uddannet) til at sikre sagsbehandling.

Det er heller ikke meningen.

Og den lovgivning skal til gengæld overholdes ifølge regering og kommuner

*Den offentlige sektor skal
skæres ned og opgaverne
udliciteres til private firmaer.*

*Sådan er lovgivningen i EU's
udliciteringsdirektiv for
skabelsen af en privat
serviceindustri*

Unge lever i et workfare system

Den massive og hurtigt voksende ungdomsarbejdsløshed er en af de største konsekvenser af den økonomiske krise i den kapitalistiske økonomi. Krisemedicinen i EU med neoliberale nedskæringer og reformer, i et omfang der ikke er set i generationer, har øget ungdomsarbejdsløsheden.

I de sydeuropæiske EU lande er mere end hver anden ung arbejdsløs. I EU som helhed er hver tredje ung uden arbejde.

I den danske politiker- og medievirkelighed ser det jo ikke nær så slemt ud. Når Thorning regeringen sidder med ved bordet, får regeringen stor ros af EU-kommissionen for den måde, som regeringen har fået de unge arbejdsløse ud af statistikkerne og ind under diverse workfare ordninger.

Den officielle ungdomsledighed er på 13,2 pct. for de unge under 30 år. pr. 1.7.2013. Hvilket dækker over store kommunale forskelle – i Ishøj kommune er den f.eks. på 18 %. Flere steder er ungdomsledigheden endda fordoblet siden krisen.

Ser man på de 15-24-årige, der er den gruppe, der har den hurtigst voksende arbejdsløshed, ligger de på den laveste beskæftigelse siden Danmarks Statistik begyndte sin arbejdskraft-undersøgelse i 1996.

Dagpenge er langt væk

"Jeg håber jeg får en elevplads snart, eller i hvert fald et fast job. Så skal jeg have sparet sammen til kørekort og bil. Så bliver min verden tusind gange større. Så når der kommer nogle penge på kontoen, så skal jeg meldes ind i en fagforening og en a-kasse. (...) Jeg gider ikke kontanthjælp. Jeg føler mig som en nasser. Jeg føler ikke, at jeg har ligeså høj status som folk, der er medlem af en a-kasse." (Ung kvinde, 25 år)

For de fleste unge er dagpenge ikke længere en reel sikring af levevilkår i forhold til arbejdsløshed. Stramningerne i muligheden for overhovedet at komme i arbejde og ind i en A-kasse og kunne optjene dagpenget og afkortningen af den periode man kan få den, har gjort dagpenge til en eksklusiv ydelse. Senest lægger den nye erhvervsskolereform op til at rykke dagpengene endnu et skridt længere væk. Alternativet har indtil nu været uddannelse eller kontanthjælp.

Talt ude af arbejdsløshed og kontanthjælp

De officielle arbejdsløsheds tal skjuler som bekendt en stor del af virkeligheden.

Den gruppe af unge arbejdsløse der vokser hurtigst, er unge udenfor arbejdsmarkedet. Gruppen af såkaldte "ikke arbejdsmarkedsparete" kontanthjælpsmodtagere.

I dag er mere end hver tredje kontanthjælpsmodtager uden for arbejdsstyrken under 30 år.

De tæller ikke som arbejdsløse, de er ikke en af arbejdsstyrken. Trods mange fine 2020-planer er de talt helt ud. Og det er de også fra 1. januar 2014 når kontanthjælpsreformen træder i

kraft. De der har fået en uddannelse kan modtage en nedsat ydelse mod tvangsarbejde i nyttejob. Mens 2/3, som ikke har en uddannelse, kommer over på den nedsatte SU og har uddannelsespligt.

Workfare reformer

Med EU's neoliberale nedskæringspolitik og budgetkrav har vi set de borgerlige og socialdemokratiske regeringer reformere hele det danske sociale system, så idet ikke længere har en offentlig solidarisk sikring. Det er sket med milliardbesparelser, hvor welfare er ændret til workfare, hvor rettigheder er skiftet ud med aktiverings/arbejdspligt.

Ser vi på reformerne om dagpengene i 2010, efterløn i 2011, førtidspension og fleksjob i 2012, og kontanthjælp og SU i 2013, er der nogle gennemgående hovedtræk med store konsekvenser.

- satser forringes markant direkte eller indirekte
- ydelsesperioder forkortes – og man kan nu komme til at stå helt uden forsørgelse
- adgangskrav strammes, så færre kan opnå ydelsen.
- den fremtidige regulering for løn- og prisstigninger er endnu engang forringet
- retskrav er ophævet. Stat og kommune kan ved administrativ afgørelse fratage ydelse helt eller delvis eller på anden måde straffe modtagere
- aktivitetspligt har afløst tilbud
- princippet om selvstændigt forsørgelsesgrundlag er afløst af udvidet forsørgerpligt

Løn sænkes mod laveste sociale ydelse

Udover at sikre, at færre vil modtage stadig mindre ydelser og afskaffe statens forpligtelse til gennem socialpolitikken at sikre alle i samfundet tilstrækkelige levevilkår, er der endnu en vigtig grund til reformerne. Næmlig at presse det generelle lønniveau og specielt lavtlønnen.

Tidligere så var dagpenge niveauet ligesom den bund, som lavtlønnen lagde sig efter. Nu er dette ændret til mindste kontanthjælpsniveau med mulighed for at blive endnu længere presset ned. I dag arbejder tvangsaktiverede voksne for 47 kr. i timen og lærlinge i skolepraktik for 43 kr. Når kontanthjælpsreformen træder i kraft 1. januar 2014 kan unge under 30 være tvangsaktiverede på arbejdsmarkedet for under halvdelen af det beløb.

Historisk velfærdsparentes

Socialpolitikken har altid været brugt som regulator for arbejdskraften – dvs. kapitalismen behov for arbejdskraft på et givet tidspunkt. Var der mangel på arbejdskraft, blev der iværksat mange ordninger, der fik folk tilbage i almindelig beskæftigelse. Og omvendt i krisetider røg langt flere over i permanent offentligt regi uden mulighed for arbejde. Sådan har vi især set det de sidste 50 år i det såkaldte "velfærds Danmark".

Men det system vi kender, er ved at blive en parentes i historien.

Systemet har nemlig stort set bygget på, at dansk erhvervsliv havde den arbejdskraft, der fandtes i Danmark til sin rådighed og hvor en stor arbejdskraftreserve blev holdt stand by, så den

kunne trækkes ind og ud af arbejdsmarked efter erhvervslivets behov.

Samtidig med en stærk offentlig sektor der kunne tilvejebringe offentlig forsørgelse, som man kunne opretholde tilværelsen på udenfor job. Det var en af de store grundpiller i dansk klassesamarbejdspolitik, der skulle holde arbejderklassen i ro. Ingen af de ting holder længere.

Dansk erhvervsliv har nu arbejdskraften ikke bare herhjemme, men i hele EU's indre marked til sin rådighed. Det ser vi konsekvensen af indenfor forskellige brancher. Som i bygge- og anlægsbranchen med udbredt social dumping.

Arbejdsgiverne har i dag brug for en langt mindre dansk arbejdskraftreserve, der skal opretholdes gennem offentlig forsørgelse mellem arbejdsperioder. De kan hele tiden hente billigere og frisk arbejdskraft ind gennem EU's indre marked.

Samtidig har den danske stat reformeret sin social- og arbejdsmarkedspolitik, så det offentlige økonomiske sikringsprincip af hvert enkelt individ, af alle borgere, ikke længere er gældende. I dag kan man helt lovligt miste hele sit eksistens grundlag. Med nyliberalismen reformeres levevilkårene for de der ikke kan få arbejde tilbage til tidligere tiders kapitalisme. Tilbage til fortiden.

Der er nu er der indført forsørgerpligt i familien, som vi kender det fra Sydeuropa og vore oldeforældre. Hvilket kæmpe tilbageskridt det også er i forhold til den lange kamp kvinder har ført for retten til en selvstændig indkomst og selvbestemmelse. Nu hvor det i den nyliberale EU gælder for både mænd og kvinder kaldes det fremskridt.

Rul reformerne tilbage

Viften af regeringens reformer er så grundlæggende asociale og fattigdoms ødelæggende, at der ikke kan lappes på de værste konsekvenser efterhånden som de de træder frem.

Efterlønsreform, dagpengereform, fleksjob- og førtidspensionsreform, kontanthjælpsreform, sygedagpengereform og SU-reform skal rulles tilbage og afløses af solidariske ordninger, der kan sikre velfærd og et værdigt liv for alle. langer alle

Danmark må ud af EU

De nyliberale reformer er gennemført helt i tråd med og efter EU's diktat. EU har indskrevet nyliberalismen som sit økonomiske fundament og politik i EUtraktaten – EUs grundlov. Konsekvenserne af denne politik er den virkelighed som de unge står i idag. For at skabe forandring, så det ikke også bliver unges fremtid, må den indholde kravet om Danmark skal ud af EU.

ISBN: 9788790609085